

Sygn. akt II Ka 160/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak (spr.)
Sędziowie:	SSO Jerzy Kozaczuk SSO Teresa Zawisłak
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Wierzbicka

przy udziale Prokuratora Luby Filoc

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2015 r.

sprawy **S. Z.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 §1 kk i in.

na skutek apelacji, wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 17 grudnia 2014 r. sygn. akt II K 592/13

I. zaskarżony wyrok uchyla i sprawę oskarżonego S. Z. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej w S. adwokata J. S. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego S. Z. w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt II Ka 160/15

UZASADNIENIE

S. Z. oskarżony był o to, że w dniu 05 lutego 2013 roku w S., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania pożyczki gotówkowej doprowadzili (...)S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2413,95 złotych, w ten sposób, że S. M. złożył podczas zawierania umowy pożyczki gotówkowej nr (...) za pośrednictwem sklepu (...) w S. ul. (...) nierzetelne pisemne oświadczenie o zatrudnieniu i dochodach w firmie (...) w siedzibą w R. ul. (...) oraz w celu użycia za autentyczne przedłożył pracownikowi sklepu (...) podrobione przez J. P. zaświadczenie o zatrudnieniu go w firmie (...), (...)-(...) R., po czym dane dot. zatrudnienia zostały spisane przez pracownika, podczas gdy w rzeczywistości S. M. nie był zatrudniony w tej firmie, czym wprowadzono w błąd pracownika w/w sklepu, co do stanu faktycznego, które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania wymienionej pożyczki gotówkowej, czym działano na szkodę (...) S.A., przy czym S. Z. czynu

tego dopuścił się w warunkach recydywy opisanej w art. 64§1 kk, bowiem wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach o sygn. akt VII K 321/09 został skazany za przestępstwo z art. 288§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 8 sierpnia 2010 roku do dnia 8 czerwca 2011 roku, zaś wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach o sygn. akt VII K 311/10 został skazany za przestępstwo z art. 288§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, która odbywał w okresie od 8 czerwca 2011 roku do dnia 8 czerwca 2012 roku, tj. o czyn z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk.

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Siedlcach:

I. oskarżonego S. Z. uznał za winnego popełnienia zarzuczonego mu aktem oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk i za ten czyn na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów skazał go, zaś na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył karę roku pozbawienia wolności;

II. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S. kwotę 619,92 zł, w tym kwotę 115,92 zł tytułem podatku od towarów i usług za sprawowanie przez adw. J. S. obrony z urzędu wobec oskarżonego;

III. zwolnił oskarżonego S. Z. z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych określając, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego zaskarżając go w całości i na podstawie art. 427§2 i 438 pkt 2 i 3 wyrokowi zarzucił:

I. mające wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów postępowania, w szczególności art. 5 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk oraz art. 424 kpk poprzez błędną ocenę dowodów oraz ich wybiórcze akceptowanie, przejawiające się w przyznaniu wiarygodności świadkom pomimo, iż składane przez nich zeznania są zupełnie rozbieżne, nie logicznych zeznań i oczywiście sprzeczne z pozostałym w sprawie materiałem dowodowym,

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na niewłaściwym przyjęciu, że oskarżony S. Z. brał udział w zarzucanym procederze, w sytuacji gdy brak jest jakichkolwiek dowodów w przemawiających za powyższym,

III. na podstawie art. 427§1 i 437§2 kpk wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja zasadnie podnosi, iż przy rozpoznaniu przedmiotowej sprawy Sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisów proceduralnych, która była tego rodzaju, iż mogła mieć wpływ na treść zapadłego orzeczenia. Spowodowało to konieczność wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym.

Z uzasadnienia wyroku wynika, iż głównymi dowodami, które stanowiły podstawę ustaleń faktycznych były zeznania S. M. oraz zeznania składane przez J. P. w postępowaniu przygotowawczym (w trakcie ostatniego przesłuchania świadek zaprzeczył, aby S. Z. brał udział w przestępstwie). Podnieść jednak należy, iż S. M. początkowo składał zeznania całkowicie odmiennej treści, niż na dalszym etapie postępowania. Składając bowiem zeznania w charakterze świadka (k. 7-9) nie wspomina o S. Z. wskazując, że czynności przypisanych w kolejnych depozycjach S. Z. miał się dopuścić wspólnie z dobrze znanym W. K.. Protokół ten nie został jednak świadkowi odczytany z obrazą art. 391§1 kpk z wezwaniem do wyjaśnienia sprzeczności istniejących w kolejnych przesłuchaniach, już jako w charakterze podejrzanego. Rozważenia bowiem wymaga czy świadek S. M. świadomie podawał w pierwszych zeznaniach nieprawdziwe fakty, czy też taka, a nie inna treść tych zeznań spowodowana była zaburzeniami w zdolności postrzegania, a następnie odtwarzania spostrzeżeń przez świadka. Należy pamiętać, że wobec S. M. wywołana została opinia sądowo-psychiatryczna i mimo, że biegli stwierdzili pełną poczytalność, w ocenie Sądu Okręgowego okoliczność ta uzasadniała udział w przesłuchaniu psychologa.

Nieprawidłowością także ze strony Sądu było odstępianie od przesłuchania na rozprawie świadka G. D., który został przez prokuratora zawnioskowany w akcie oskarżenia do odczytania. Jak wynika z protokołu z k. 74-75 świadek będący pracownikiem komisji, gdzie został nabyty telefon, na okazanych tablicach poglądowych rozpoznał S. Z.. Powoduje to, że biorąc pod uwagę szczupłość materiału dowodowego dostępnego w niniejszej sprawie, dowód ten może mieć bardzo istotne znaczenie zwłaszcza, że oskarżony zaprzecza, aby miał uczestniczyć w zakupie telewizora i telefonu, co miało miejsce tego samego dnia.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd w całości przeprowadzi przewód sądowy przesłuchując S. M. z udziałem psychologa, względnie biegłego innej specjalności gdy zajdzie taka potrzeba, wezwie i bezpośrednio przesłucha na rozprawie G. D.. W oparciu o całokształt materiału dowodowego wyciągnie wnioski w zakresie winy oskarżonego, a swoje stanowisko w odpowiedni sposób uzasadni.